

PROSTOR

zprávy
reportáže
názory
kultura
zábava
sport

časopis třineckého gymnázia

5. číslo (leden 2000) / 2.ročník

cena: 2,- Kč

Krátké zpravodajství

Přístup na Internet ze školy využívá přibližně 70 studentů.

Od ledna přešla školní jídelna na čipový systém vydávání obědů. Jídelna teď bude otevřena od 7:30 do 14:30, aby si všichni strážníci mohli přednastavit na čipovém terminálu druh jídla k obědu. Možnost nastavení obědů až na 14 dní dopředu.

V druhé polovině ledna proběhne v aule třineckého gymnázia přednáška o Číně pouze pro zájemce. Bližší informace se vás dozvíte.

Pololetní písemky se blíží.

KM

Je třeba vidět své cíle

V tomto měsíci nás čeká uzavírání známek na vysvědčení. Mnozí z nás určitě přemýšlejí, jak nejlépe vylepšit své dosavadní výsledky. Nestačí pouze teoreticky uvažovat, ale je třeba i přidat ruku k dílu a začít se učit. Pro povzbuzení vám napíšu velice zajímavý příběh.

Při pohledu před sebe viděla Florence Chadwicková nic než pevnou stěnu mlhy. Necítila nic. Plavala už téměř šest hodin.

Měla už za sebou rekord jako první žena, která přeplavala Lamanšský průliv oběma směry. Nyní, ve věku 34 let, se rozhodla přeplavat jako první žena z ostrova Catalina ke kalifornskému pobřeží.

Ráno 4. července 1952 bylo moře jako led a mlha tak hustá, že doprovodné lodě viděla jen

stěží. Žraloci cítili její osamělé tělo a dali se odehnat jen výstřely z pušky. Hodinu za hodinou bojovala dál s ledovým sevřením moře - zatímco miliony ji sledovaly na televizní obrazovce.

Matka a trenér v jedné z doprovodných lodí dodávali Florence odvahu. Povzbuzovali ji, že už to není tak daleko. Ale ona viděla jen mlhu. Přemlouvali ji, ať to nevzdává. Nikdy předtím se nevzdávala ... až do této chvíle. Když jí k cíli zbývalo už jen půl míle, požádala, aby ji vytáhli.

O několik hodin později ještě stále rozechřívala své podchlazené tělo a reportérovi řekla: „Podívejte, nechci se vmlouvat, ale kdybych před sebou viděla zem, dokázala bych to.“ Neporazila ji ani únava, ani

ledová voda. Byla to mlha. Neviděla svůj cíl.

Zkusila to o dva měsíce později. Tentokrát i ve stejné husté mlze plavala s vírou nedotčenou a cílem pevně zobrazeným v mysli. Věděla, že někde za tou mlhou je země, a tentokrát to dokázala. Florence Chadwicková se stala první ženou, která přeplavala Catalinský průliv a vysoko překonala mužský rekord. O celé dvě hodiny!

Věřím, že vás tento příběh povzbudil.

Včelka Mája

V tomto čísle:

Otázky pro
Mgr. Marcela Gibiece

Nebojte se vyjádřit!

Bufet na škole

Internet a problémy

Naturalistická poezie

Názory, připomínky...

Ohlédnutí

Je rok 2000 a já se cítím jako každý jiný den v minulosti, až na trošku větší kocovinu než byla před rokem, až na trošku větší podkovy pod očima, zalehlo v uších a podezřele prázdnou peněženku. Při ohlédnutí se mi vybaví rok 1999 jako každý jiný, jen trochu víc ovlivněn mou silnější a silnější pubertou, lyžákem a tanečním.

Potkala jsem nové lidi, zamilovala se, změnila písmo a ideály.

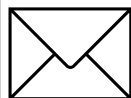
Prostřednictvím Prostoru navštívila Prahu a také obohatila týdeník Horizont o mé příspěvky. Pro dobrou věc jsem se zúčastnila dobročinného koncertu Mc Donalda, přispěla ADŘE a uklízela jako většina okolí školy.

Skutky mého horšího já je možná lepší zamlčet. Důležité však je, že celkově z roku 1999 mám dobrý pocit.

Teď by mělo na řadu přijít předsevzetí. A jak zní? „Žít a užít!“ těch dalších zdánlivě bezvýznamných dnů zdánlivě významného roku.

Já

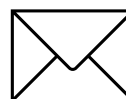
Soutěž o nejlepší zamilovaný „text“

Za měsíc máme únor a také svátek všech zamilovaných. Při této příležitosti vyhlašuje již dnes redakce Prostoru soutěž o nejlepší zamilovaný „text“. Textem se rozumí báseň, dopis, povídka, článek, rozhovor... Soutěže se mohou zúčastnit všichni, kteří nejpozději 17. ledna 2000 vhodí do schránky před dějepisnou učebnou (nebo pošlou na e-mail redakce) zamilovaný „text“ (báseň, povídku, dopis, rozhovor...) a uvedou své jméno a třídu. Soutěž může být anonymní. Pokud nechcete zveřejnit pod váš „text“ v Prostoru své jméno a třídu (sloužící jenom k předání výhry pro redakci), připište i pseudonym. Redaktoři vyberou ten nejlepší zamilovaný „text“ a jeho autora odmění finanční částkou 50,- Kč.

Kamil Mrázek

Dáváme prostor všemu a všem (bez cenzury)

Bufet

Od poloviny prosince se mluvilo (možná stále mluví) o bufetu, repektive sporu pana ředitele s Vlastou Lyskovou, majitelkou bufetu na škole. Diskuze, drby a názory o školním bufetu vznikly, protože pan ředitel chce, aby bufet pracoval správně a uzavřená smlouva byla v souladu s platnými zákony v soukromém podnikání. Myslím, že vůbec nestojí zato, zabývat se takovými věcmi, ale abyste i vy znali všechny fakta, příčiny a podněty, byl napsán tento článek.

Vlasta Lysková platí zanedbatelnou částku škole každý měsíc. Neplatí za elektřinu, za vodu, za telefonní hovory. Škola jí poskytla ledničku, počítač... Dalo by se říct, že na její podnikání přispívá stát, protože za „všechno“ platí škola, která je státní. Žádnému podnikateli v Trinci a kontrole by se nelíbilo, že někdo takto podniká. Bufet na našem gymnáziu je soukromý obchod, na který nemá právo škola dohlížet a nemůže do podnikání paní Lyskové zasahovat. Vše je věc majitele, jak bude podnikat, kolik si vydělá, jaké budou ceny zboží a kolik zboží bude mít na výběr. Pro bufet, jelikož je to soukromý obchod, musí platit to, co platí pro jiné podnikatele v celém městě. Na všechno dohlíží „kontrola“ a škola by se tak mohla dostat do konfliktu.

Řeči, že by nebyly peníze na zaplacení nájemného, elektřiny a vody jsou jenom argumenty, které jsou bezvýznamné, protože jak se zdá i podle ankety (viz vedle), bufet nepracuje tak dobře, jak by mohl. Chybí mu pečivo po velké

přestávce. Někteří studenti do bufetu nechodí, protože je tam malý výběr zboží a není zde ovoce. Kdyby se něco zlepšilo a dalo na cizí rady, chodilo by zde více lidí, bufet by prosperoval, majitel by si vydělal lépe než dnes. Studenti a profesori by byli rádi, že je tam všechno, co potřebují. Mohl by z toho být i menší obchod. Vše ale záleží na člověku, který ho řídí, v tomto případě to není škola. Pan ředitel nechce nikoho „vyhodit“, chce se pouze dohodnout, vytvořit smlouvu v souladu se zákonem a také bufet zlepšit. Ale když se někdo tak radikálně proti jakémoliv změně postaví... co dělat. Je to pak podnikatel? Podnikatel má být přizpůsobivý cenám, nabídce a poptávce.

Podle drbů na škole pan ředitel prý chce dosadit svého známého. Tato skutečnost nebyla potvrzena. Člověk, který by mohl přijít bude vybrán konkurzem a nebude v bufetu nijak smlouvou zvýhodňován.

Vždy byste měli znát názor a fakta obou stran. Nebojte se ptát, stačí zajít za panem ředitelem, za paní Lyskovou. Nikdo vám nic neudělá. Pokud máte připomínky nebo své názory, a přesto se bojíte, pak všechno můžete napsat, vhodit do schránky Prostoru nebo zajít za některým z redaktorů a říct mu to. Kdyby v této kauze bufetu na naší škole bylo něco protizákonného, určitě by redakce Prostoru podnikla jiné kroky.

Jedno je ale jisté, bufet se podle slov pana ředitele rušit nikdy nebude a to je pro studenty to hlavní, nemyslíte?

Kamil Mrázek

Internet na škole a jeho problémy

V minulém čísle Prostoru jste se mohli přečíst krátký příspěvek o oblíbenosti Internetu a jeho výhodách.

Internet je však na této škole zapojen pro studenty pouze v počítačové učebně 1, kde je k dispozici patnáct počítačů (a jeden ve studovně).

Měsíční užívání Internetu stojí 50,- Kč. To by nebylo tak moc, kdyby bylo jednodušší se na něj dostat. Internet je totiž přístupný každý den po vyučovacích hodinách a vzhledem k velkému počtu uživatelů platí pravidlo: „Kdo dřív přijde, ten dřív bere.“ Takto se místa u počítačů rychle zaplní a někteří vytrvalci na nich zůstávají i do šesti hodin, kdy je pak ani uklízečka nemůže vyhnat.

Nejhorší to mají nejmladší

studenti, kteří nemají žádný respekt. V některé dny je „Internet“ dokonce zavřený.

Tento problém měl být od prvního listopadu vyřešen a to tak, že v učebně bude sedět člověk, který bude hlídat, kdo sem chodí často a kdo ne. „Hlídač“ má právo vystřídat studenta, který přišel na Internet poprvé za týden za studenta, který je na Internetu vícekrát za týden. (nebo denně) Ale neznámo proč, se nic nezměnilo.

Můžeme jen doufat, že změny nastanou a budeme moci na „Internet“ bez problému.

**Petra Lancová
Petra Drongová**

ANKETA

bufet na škole

Celkem odpovídalo 45 studentů, každých pět studentů bylo z jiné třídy. Celkem je v této anketě zahrnut názor 45 studentů z 9 tříd. Naším cílem bylo vytvořit anketu, která vystihuje názor všech tříd (105 studentů z 21 tříd). Cíl byl zmařen, protože se počítalo se třemi redaktorkami na tuto anketu. Nakonec zbyly pouze dvě, protože třetí se „rekreovala“ na lyžařském výcviku. Druhým faktorem neúspěchu dosažení 105 lidí byla nemoc jedné ze skutečnost nebyla zjištěna, a proto se stále počítalo i s jejími odpověďmi. Vidíte, co se všechno může stát, když si dáte něco za cíl. Takže nakonec je do ankety zahrnuto 9 tříd třineckého gymnázia. Věříme, že i tato anketa bude přínosem, protože i tak je zajímavá.

1. Jak často chodíš do školního bufetu?

- a) každý den (16)
- b) několikrát za týden (9)
- c) několikrát za měsíc (6)
- d) občas (7)
- e) nechodím vůbec do školního bufetu (7)

2. Proč nechodíš do školního bufetu?

- nemám peníze (2), nic nepotřebuji nebo nechci (2), žádné jiné potraviny tu nejsou (3)

Odpovídali pouze ti dotázaní, kteří do bufetu chodí (38 ze všech dotázaných studentů):

2. Proč chodíš do školního bufetu?

- něco si koupit (18), vrátet nalezené láhve (4), pro svačinu (8), koupit si pití (6), občerstvit se (1), koupit si sladkosti (1)

3. Zdá se ti, že je ve školním bufetu levně nebo draze?

- levně (12), přiměřeně (26), draze (0)

4. Co si ve školním bufetu nejčastěji kupuješ? (přímo jmenovat)

- pití (17), šátečky (2), žvýkačku (1), rohlíky (4), svačinu (1), tyčinky (1), sušenky (1), kofolu (1), papírové kapesníky (1), oplatky a dalať (1), flint, cola, chipsy (1), perník -Mila, minerálku, rohlíky (1), minerálku a čokoládu (1) nevím (5)

5. Co ti ve školním bufetu chybí (jaké zboží)?

- nic (10), časopisy (3), chipsy (1), sešity (2), pravítka (1), po velké přestávce pečivo (4), elektrotechnika (1), džus (1), čokoládové r. (1), ovoce (5), nevím (9)

6. Co by si ve školním bufetu změnil(a)?

- nic (13), zvětšit prostor (7), zrušit řadu (9), samoobsluha (1), víc prodavaček (1), ať jeden den prodávají šesťáci (2), nevím (5)

7. Kdyby na naší škole bufet nebyl, co by si dělal(a)?

- nic (2), naštvat se (3), být o hladu (2), o žízni (3), stěžovat si (1), chodit jinam (8), nosit jídlo a sladkosti z domu (7), nevím (12)

8. Chodíš si do školního bufetu třeba i pokecat?

- ano (15), ne (23)

9. Kolik peněz tam utratíš? (studenti odpovídají podle zařazení v 1. otázce)

- každý den: 10 Kč (13), 15 Kč (2), kolik mám (1)
- několikrát za týden: 5 Kč (2), 7 Kč (3), 10 Kč (1), do 30 Kč (1), 50,- Kč (1), nevím (1)
- několikrát za měsíc: 2 Kč (1), 15 Kč (2), 5 Kč (2), 100 Kč (1)
- občas: 10,- Kč (1), méně než 20 Kč (1), 20 Kč (4), 40 Kč (1),

Petra Lancová, Petra Drongová

Slovo šéfredaktora

Vážení profesori, milí studenti a čtenáři!

Vánoce jsou zase za námi. Silvestr jste, doufám, přežili ve zdraví. Teď jsme vstoupili do roku 2000 do posledního roku tohoto století, do roku jehož výjimečnost je dána svou první číslicí. Spolu s tímto novým rokem vychází váš „starý známý“ PROSTOR. Celou dobu působení časopisu se snažíme, aby byl nejlepší, nejčtenější a nějak výjimečný. Doufám, že se nám to daří. Abyste měli představu, tak náklad Prostoru před rokem byl 130 kusů. Dnes se náklad vyhoupl na téměř 230 kusů u papírové podoby a stále roste. Také digitální (kopie papírové podoby) Prostor je zaslán e-mailem zájemcům do jiných měst než Třince. Jsme rádi, že počet čtenářů a jejich obliba k časopisu vzrůstá.

Tento měsíc zde naleznete článek o bufetu, o Internetu, mimo jiné i novou rubriku „Nebojte se vyjádřit!“ a také naturalistickou báseň jednoho ze studentů.

Na příští měsíc připravujeme exkluzivní rozhovor se známou osobností. Doufám, že se nám to podaří...

Děláme vše proto, aby časopis byl oblíbený. Svým článkem, básní, námětem a ohlasem můžete přispět i vy. Prostor je tu pro vás, a tak jen pište. Svě „texty“ vhadzujte do schránky Prostoru před dějepisnou učebnou nebo pište na e-mail redakce.

Za celou redakci vám do nového roku přeji mnoho úspěchu, splněných přání a ať se vám časopis stále líbí...

Kamil Mrázek (KM)

Prostor je nezávislý nejenom školní časopis

Někteří čtenáři stále nechápou, jaký je Prostor časopis. Je cenzurovaný? Je školní?

Prostor je nezávislý nejenom školní časopis. „Nezávislý“ znamená, že nikdo z vedení školy, profesorů ani studentů této školy nemůže přikázat napsat nebo nenapsat nějaký článek. Prostor se řídí pouze platnými zákony ČR a žádná cenzura neexistuje.

„Nejenom školní“ znamená, že Prostor nepíše jenom o dění na této škole, ale o dění na jiných místech. Píše také o jiných lidech a zájmech. Druhým významem je, že Prostor také čtou lidi mimo školu, mimo Třinec, proto nejenom školní časopis. Časopis se v žádném případě nemůže považovat za věstník školy nebo jeho vedení. Prostor vychází na školních papírech A3, které jsou kopírovány na školní kopírce a díky tomu, je Prostor časopisem třineckého gymnázia, který svou popularitou dává nejlepší reklamu škole i mimo Třinec. Je to jeden z mála časopisů plně bez cenzury. Dokonce i inspektor, který se ptal na jméno profesora „hlídajícího“ časopis

byl udiven, že nikdo takový neexistuje.

Hned první podmínka vydávání Prostoru byla, že nikdo kromě redaktorů, nemůže jakkoliv zasahovat do psaní článků a vydávání časopisu. Podle zákona má zodpovědnost za články šéfredaktor.

Redakční rady se konají každý týden. Na nich se diskutuje o člancích, názorech, připomínkách, ohlasech a všem možném v Prostoru. Pokud se vyskytnou nějaké neshody, začíná „hlasování“ redakční rady.

Opakuji. Prostor je nezávislý a necenzurovaný.

Nebojte se a pište své připomínky, názory, problémy... Prostor se jimi bude zabývat, otiskne je a budou se řešit. Můžete psát i anonymně. Tento měsíc se mnoho mluvilo o bufetu. Proč někdo nenapsal svůj názor?

KM

Pokud chcete Prostor dostávat každý měsíc, můžete si ho stále objednat. Stačí vhodit papírek s nápisem „Objednávka“, se svým jménem a (pokud je) třídou do schránky Prostoru před děj. uč. nebo napsat na e-mail redakce. Objednávky můžete rušit osobně u Kamila Mrázka z 5.B před uzavěrkou dalšího čísla.

Bezplatná inzerce

Prodám grafickou kartu 3Dfx Banshee AGP, bez chladiče.

Cena: nabídněte.

Jakub Mahdal (3.B) nebo

geoma@trz.cz

VZKAZY

DANĚLKO! K Tvým narozeninám Ti přeji všechno nej... a chtěla bych Ti poděkovat za to, že jsi!

PISKY

(23. 12. 1999)

Přeji celé redakci PROSTORU příjemné prožití svátku vánočních, spokojenost v rodinném kruhu, hodně zdraví a splnění všech dobrých předsevzetí v novém roce.

L.V.

Vzkazy a inzeráty vhadzujte do schránky Prostoru před dějepisnou učebnou nebo pošlete e-mailem.

Příště v Prostoru:

Přehled prospěchu všech tříd a celé školy

Možná - rozhovor se známou osobností

O lásce, přátelství, nenávisti, zradě

Fotky, informace...

Šéfredaktor:

Kamil Mrázek
(kms.expert@usa.net)

Redaktoři:

Kateřina Kajzarová
Petr Ščigel
Jana Štěpánková
Honza Nieboras
Natálie Bialoňová
Martin Valkus
Eva Klusová
Tomáš Ježek
Táňa Křenková
Petra Drongová
Petra Lancová
Marie Kolářová
Helena Uhlářová

Korektor:

Kamila Římanová

Grafická úprava:

Kamil Mrázek

vyšel: 4. ledna 2000
náklad: 225 výtisků
vychází každý měsíc

uzávěrka dalšího čísla:

21. ledna 2000

šesté číslo vyjde:

1. února 2000

Internetová adresa:

www.gymtri.cz/prostor

e-mail:

prostor@gymtri.cz

Své názory, připomínky, myšlenky, články a jiné vhadzujte do schránky Prostoru před dějepisnou učebnou nebo pište na náš e-mail.

Všechny otištěné články nemusí vyjadřovat názory redakce.

Prostorové otázky a odpovědi profesorů

Mgr. Marcel Gibiec

Posledním zpovídaným profesorem roku 1999 je pan profesor Mgr. Marcel Gibiec.

✎ Pane profesore, program The Globe je na našem gymnáziu pod vaším vedením. Při vstupu do tohoto projektu jste měli dané určité „mety“, do jaké míry jste vaše záměry splnili?

Program The Globe, to je téma na delší psaní, ale stručně vzato. Měření v jednotlivých skupinách se s určitými výkyvy daří zabezpečit. Přínosem však mohou být až po jeho pětiletém trvání. Na počátku byly „mety“ určité vyšší, ale zkušenosti z ostatních středních škol zapojených do tohoto projektu jsou podobné.

✎ Co ve vás vzbuzuje nezájem některých studentů, ba i profesorů? Snažíte se více prosadit The Globe?

Mimo jiné určitě volný čas. Jedna z reálných možností intenzivnějšího zapojení do práce v tomto programu je zpracovat ho do výuky (tzn. např. semináře F, Z, Bi).

✎ Ne jeden student o vás prohlašuje, že vaše nálada se pozná podle barvy ponožek. Na každém drbu je trocha pravdy, jak jste na tom vy?

Já vím, že ponožkami to určitě není.

✎ Po několika letech učitelského povolání jistě máte svůj názor na rozdíly mezi dnešními studenty a vaší generací. Jaké rozdíly shledáváte? Myslíte si, že mládež se řídí do záhuby?

Rozdílů je určitě mnoho - záliby, vztah k přírodě, ke sportu, ke kultuře ... Do záhuby se rozhodně neřídí dnešní generace, když tak celé lidstvo - ale to je jiné téma.

✎ Když jsme u toho nezralého mládí, řekněte nám, co se vám z vašeho mládí vybaví? Škola, mejdany a holky, je tomu tak?

Mé studentské mládí se dělilo, jako asi u většiny mých vrstevníků na dvě etapy. Do maturity to bylo spíše o učení a na VŠ pak i o mejdanech a holkách.

✎ Vyučujete také TV. Sportujete i ve volném čase nebo vám sportovní aktivity stačí ve škole a doma raději „pronajímáte“ pohovku před televizí?

Televize je „novodobý mor lidstva“. Často mě však „moří“ také, ale pokud to jde dávám přednost sportu (plavání, florbal, volejbal, kolo ...).

✎ Do jaké míry podléháte seriálům typu Esmeralda? Které pořady vám hrají do noty?

Na 99 % nepodléhám. Mým nejsledovanějším seriálem jsou televizní noviny a v poslední době i večerníčky, které povinně sleduji se svým 3letým synem. U televizních pořadů vedou sport a inteligentní humor typu „Večery s M. Donutilem“, „S politiky netančím“.

✎ Můžete zhodnotit stav sportovních středisek v Třinci a v ČR, co byste doplnil či naopak zrušil?

Myslím si, že stále dominují chátrající sportovní zařízení z totalitní éry a dále už je to naprostá závislost na finančních možnostech sponzorů daného města. Co bych zrušil? Např. naši přístavbu a doplnil o sportovní víceúčelovou plochu.

✎ Máte nějaký sen, který byste si přál, aby se splnil? Jaký?

Sny jsou krásné, zpravidla však nereálné. Mým snem vždy bylo cestování po celém světě.

✎ Nakonec, jaká jsou vaše předsevzetí do přelomového roku 2000?

Těch je vždy na přelomu roku více. Takže více tělesné aktivity a více času trávit s rodinou.

Děkuji za odpovědi

Kateřina Kajzarová

Láska přes peníze

(pokračování)

„Ne to si nemyslím a také zrovna netoužím po tom, aby si ji vzal.“

„Ale něco přece udělat musíme!“ Margaret selhal hlas.

„O to se postarám sám, ale až ve vhodný čas.“

O týden později.

Alex a Mary Ann klečí před oltářem.

„Edwarde, říkal jsi přece, že něco uděláš a on si ji zrovna teď bere za ženu!“

„Měj trpělivost Margaret, ještě dnes v noci se Alex stane vdovcem a z vraždy jeho ženy bude obviněn Carlo Rodriguez.“

„Ale naše jméno zůstane navždy pošpiněno sňatkem s městskou flundrou!“

„Ale zbavím se svého největšího nepřítel a zachráním tím i tvou kůži, tak drž hubu, už mě nebaví svěřovat se ti se svými plány.“ Edward byl již značně podrážděný tím, že se musel zúčastnit takové frašky a „hloupost“ jeho ženy ho ještě víc rozčilovala.

„Mary?“

„Hm?“

„Tohle je nejhezčí den mého života.“

„A taky poslední hlupáčku“

„Cože?“

Mary přiložila pistoli k Alexandrovu čelu.

„Tvůj otec se mě dnes chystá zabít. Ale to ještě netuší, že až přijde policie, najde tu jeho syna s dírou ve spánku a smutnou vdovou, která dosvědčí, že to byli jeho pomocníci, kteří sem vtrhli a zabili tě, má lásko. A ze mě bude velmi zámožná mladá žena.“

Mary Ann se s nenávisť zahleděla do Alexových nechápajících očí. Chladnokrevně stiskla spoušť a k nohám se jí svezlo bezvládné tělo.

Překartáčovala si vlasy, pach střelného prachu překryla vůní parfému a zkusila si před zrcadlem výraz smutné vdovy. Klidně sešla dolů do baru, počkat až uvidí jít nahoru Edwardovy lidi.

(konec)

Mladí lidé mají sklon myslet si, že jsou moudří, jako si opilí myslí, že jsou střízliví.

Chesterfield

Soutěžíme v psaní na „čemkoliv“

Na konci kalendářního roku bývá zvykem bilancovat a dělat perspektivy. Protože je v předmětu základy administrativy co hodnotit, budeme se trochu chlubit. Škola organizuje dlouhodobě tři typy psacích soutěží pro střední školy severní a jižní Moravy, a to: Moravskou ligu v psaní na PS a PC, nominační soutěž, soutěž pro začátečníky. V letošním školním roce budou studenti také dělat státní zkoušky z kancelářského psaní strojem.

V prosinci jsme uzavřeli 1. kolo VIII. ročníku ML s vynikajícími výsledky. Vynikající byly zejména proto, že jich dosáhli studenti, kteří jednak aktivně píšou - učí se, jednak „absolventi“ tohoto předmětu. V kategorii psaní na PC jsou výsledky: Petr Podolinský, 6.A - 388,0 úhozů za min., Petr Žwak, 6.C - 335,2 ú/min, Jan Macura, 6.B - 311,7 ú/min. Další výborné výsledky dosáhli studenti 5.B: Jan Christina, Radek Mušálek, Radek Kaminski. V kategorii psaní na PS Kateřina Swieneczyková, 4.A - 304,4 ú/min, Simona Jursová, 3.A - 276,8 ú/min a další. Pro srovnání: učební plán stanoví 160 ú/min po dvou letech psaní.

V březnu 2000 proběhne ve škole IX. ročník nominační

soutěže jako závěr ligy a příprava ke státní zkoušce. I zde dosahují naši studenti trvale výborných výsledků, stejně jako ve IV. ročníku začátečníků. Úspěšně se rovněž účastníme regionálních soutěží obchodních akademií, kde má tento předmět jiné postavení a nesrovnatelně vyšší hodinovou dotaci.

Státní zkoušky budeme organizovat již po patnácté. Předpokládám, že se stejně vysokým procentem úspěšnosti jako v předchozích letech.

Účelem předmětu je výuka 10prstového hmatového ovládnutí klávesnice PS a PC, znalost hospodářské korespondence. Cílem a účelem soutěží je motivovat studenty k výkonu nad rámec učebního plánu, jako přípravu pro složení státní zkoušky, k psychickému překonávání pracovní zátěže, případně pro praktické uplatnění při studiu na VŠ nebo v zaměstnání, a to v duchu našeho hesla „Přesností k dokonalosti“.

Všem účastníkům soutěží, stávajícím i minulým, srdečně blahopřeji k úspěchům, kterých dosáhli a přeji jim stejně hbité prsty i nadále.

Ing. Zora Hýblová

Já potkal jsem dnes Anděla ...

Od dětství jsem toužil k někomu patřit. Rodina je velké citové pouto, ale já jsem hledal silnější pouto. Dnes nemůžu sám se sebou souhlasit, protože nevím kdy začalo to mé věčné hledání. Důvod je zcela zřejmý: „nepamatuji se na celé své dětství“. Mám mladšího bratra. Jirka je cílevědomý, naivní a nezkušený. Nejcennější jsou pro Jirku jeho vlastní životní zkušenosti. Na Jirku by nikdo z nás nedal dopustit a toho nevědomě zneužívá. Já jsem starší. Prvorozený syn je otcův miláček, mladší matčin. Já měl svůj vlastní rozum a jestli jsem citově strádal, to je dnes velmi těžké hodnotit. Cílem mého života se stal úspěch, přátelé, popularita. Neváhal jsem obětovat svůj volný čas. Avšak časem volného času ubývalo a namísto společenského úspěchu jsem hledal někoho, koho bych mohl hýčkat. Hledal jsem pečlivě, dlouho a s vytrvalostí.

První koho jsem našel jsi ty Maruško, pamatují si každé tvé

slovo, pohled, barvu šatů, mimiku, postoj. Mluvil jsem o nových uměleckých směrech dvacátého století, vyjmenoval jsem jich tučet a to tě zaujalo. Udělala jsi první krok a zeptala jsi se na školu. Dali jsme se do řeči. Na tenhle den nikdy v životě nezapomenu. Dal jsem ti svůj první slib, že ti přinesu štěstí (čtyřlístek), který jsem rád splnil. A pak mě úplně pohltily povinnosti. Jednou z povinností byla zkouška dospělosti (maturita), kterou jsem úspěšně složil. To byl zlom v mém životě, upevnil jsem si své cíle a vím, co ve svém životě chci dělat. Slovy „chci dělat“ nemyslím pouze zaměstnání, ale také své city. Když jsme se potkali na zastávce, byl jsem velmi potěšen. Nemyslím, že naše setkání byla pouhá náhoda. Byl jsem velmi mile překvapen spoustou přání, která se ti splnila. Víš, že nejsou všechna. Řekli mi to tvé oči a tvé jinotaje, ve kterých ráda vyjadřuješ své myšlenky, jako když básník hladí veršem papír. Pocítil

Názory, připomínky, ohlasy čtenářů

Nazdar Prostůrku!

Chtěla bych Vám všem říct, že jste skvělí a žeru Vás.

Dost mě ovšem mrzí, že v rubrice VZKAZY nikdy nic není. Bylo by tudíž dobré napravit to. Proto Vás moc a moc prosím, abyste v lednovém čísle otiskli tohle přáníčko:

(viz VZKAZY - první)

Předem moc děkuji a dodatečně přeji také všechno nejlepší k narozeninám.

Ahojky!

Školní rozhlas - nedá se poslouchat

Vzpomínáme na doby, kdy školní rozhlas byl v rukou již odmaturované 4.D. Tehdy se to dalo poslouchat.

Byly tam různé styly hudby, písničky na přání a mluvené slovo.

Člověk se těší na přestávku, že si oddychne od stresu, ale místo toho mu každý pátek rozhlas hustí do hlavy dvacet minut Offspring. To si jde člověk potom radši zakouřit.

Kdybyste studenty upozornili na to, že si můžou přinést svou hudbu, určitě by se úroveň rozhlasu zlepšila a my bychom přestali kouřit (o velké přestávce)!

OX

Je pravda, že páteční rozhlas o velké přestávce je docela nevhodně proveden. Určitě se dá vylepšit hudba a mluvené slovo. Moderátoři by mohli vnést do vysílání i trochu zajímavých informací a zábavy. Přece jenom dvacet minut je dvacet minut. Dnes je to ale skoro zbytečné, protože problém rozhlasu je v tom, že někde ho slyší skvěle a někde není slyšet vůbec. Vedení školy slibuje, že koupí celé nové technické vybavení, ale kdy se tak stane, to zatím ještě nevíme.

Páteční rozhlas o velké přestávce řídí Radek Mannheim a David Hezcko ze 4.B. Tuto stížnost a doporučení redakce od nás dostali. Požádali nás také, abychom vám všem sdělili, že jim můžete nosit vaše kazety s hudbou nebo přání do 4.B. Doufejme, že aspoň ta hudba bude lepší. Pokud se vám stále nebude rozhlas líbit, napište nám o tom.

redakce

jsem osamění a našel jsem lék (tebe). Jeden jediný telefonát, té správné lékařce (tobě) = výzva strávit nekonečný čas spolu. Tvůj hlas nejcennější z léku na širém světě, nádherné intonace české mluvy, srozumitelnost, jasnost a upřímnost tvého slova byla pouze předsálím ráje, který jsem uviděl. Zapomněl jsem dýchat, mluvit, jediné nezapomenuté byl dojem zrakový. Díval jsem se na *Anděla*, bál jsem se pohnout, vydat malinkou hlásku. Díval se jak narozené dítě dívající se na své rodiče a pak jsi mě vzkřísila mocným kouzlem tvého slova. Nebyl jsem s to odmítnout výzvu. Dále, dále...

Myšlenky mě nedaly spát a už další den cítím potřebu tě znovu vidět. Znovu strávit společný čas. Vidím před sebou *Anděla* v modrých šatech, ta nádherná nebeská modrá. Moc tvé hrudi, tam kde bije srdíčko. *Anděla* s vlasy zářícími jako slunce. Ó, jak vysoko

k tobě vzhlížím za místečko ve tvém srdci pro někoho, komu bije srdce na pravém místě pro tebe.

Tomáš ježek

Dobře se pověsit -
to vyloučí možnost
špatně se oženit.

(Shakespeare)

Jerryho zákon:
To, že všechno je
jinak, neznamená
ještě, že se něco
změnilo.

(Murphy)

Muž s velkým M už není

Byl to pro mě šok. Jdu si tak na oběd, už jsem se těšila na české buchtu, věřila jsem si, že ho opět potkám a nic. Nebyl tam. V prvním momentě mě napadlo, že se mu něco stalo, že je nemocný. Co když ho zmožila chřipka nebo něco podobného? Chyba. Není nemocný ani se mu nic vážného nestalo, jednoduše zmizel.

Už ho nepotkávám na chodbě, v jídelně, v šatně. Prostě není. Tím mě tedy zklamal na plné čáře. Měla jsem tak krásné představy, co všechno spolu zažijeme. Jaké by to byly krásné Vánoce strávené srdečně. Nádherná oslava příchodu roku 2000. Nebylo by úžasné dostat první polibek roku 2000 právě od něho. Nebo ty nádherné vánoční prázdniny. Všude plno sněhu, na romanticky osvětlené sjezdovce jenom my dva. To by se krásně jezdilo.

Už začala také plesová sezóna. On v krásném moderním saku. Já v překrásných dlouhých šatech s vlečkou. Nádherná hudba a my skvělí tanečníci. Jak krásně bychom spolu mohli tancovat vídeňský valčík, anglický waltz nebo čaču.

Nádherné představy, jenže nerealizovatelné. On už není mezi námi, láme srdce jiným. Už nikdy neuslyším jeho krásný hlas. Už nikdy neuvidím jeho nádherný úsměv. Už nikdy mi neřekne „dobrý den“ nebo „ahoj“ (došli jsme tak daleko), jak málo chybělo a mohla být ruka v rukávě. Jemu nastanou krušné chvíle. Budu se mstít.

Věřte, že jsem nebyla sama, komu zlomil srdce. Podobně ublíženým lidem nabízím pomoc a členství v klubu - Pomsta muži s velkým M.

Pocahontas

Mezilidské vztahy v dávných dobách

Před druhou světovou válkou, kdysi v dávných dobách, kdy lidstvo ještě neznalo žádné moderní vynálezy jako je elektřina, doprava (autobusy), žili sousedé různě na pohořích vrcholů a hor. Jednou z hor byla Kozubová, kde bývaly poutě na oslavu svaté Anny. Poblíže této hory byla malinkatá obec zvaná Kamenitá. Tato obec byla položena tak, že lidé většinou viděli kolem sebe krásné lesy a nad sebou krásné modré nebe. Tento název zřejmě dali proto, že půda kterou obdělávali, se obdělávala těžko se spoustou kamení. Rodilo se tam obilí, brambory, pastviny pro chov ovcí a krav. Pár dřevěných chatrčí sousedy velice sblížovalo. Byli si tak blízcí jako by to byli příbuzní. Jejich ušlapané pěšinky vedly často trasou osm až deset kilometrů pěšky lesem. V zimě dokonce velkými závěsemi do nejbližšího malého městečka zvaného Jablunkov, proto moc nechodili. A jeden druhého si velice vážili, protože byli nuceni si se všim sami poradit. Jakožto v nemocích u sebe i u zvířat, jejich cesta z domova měla dva směry. Mohli jít delší trasou přes

Moravku na Frýdek a nebo kratší na Jablunkov. Tam byly dva kostely, dvojí víry katolické a evangelické, které si stavěli svorně všichni ze všech hor obklopených kolem tohoto údolí. Kámen po kameni nosili z hor, ze kterých vyrostly dva překrásné kostely, které jsou chloubou dodnes. Tyto kostely jsou připomínkou těm, kteří by v dnešní době nepřinesli tuto oběť, protože se jejich lidské vlastnosti velice změnily.

Každou neděli šli tito lidé kilometry lesem, loukami v oděné obuvi sešité kůží, tzv. krbcích, s radostí, pýchou a úctou se chodili poklonit Pánu, poděkovat za zdraví a sílu, kterou jim dennodenně dával.

Mladí lidé se tímto prostřednictvím seznamovali, když se každou neděli z pavlače odnaproti na sebe dívali. Poté si mládenec zjistil směr kopce, ze kterého je jeho zaslíbená. Nečekal a vypravil se požádat ji a její rodiče o její ruku. Mladí lidé zjistili, že půda je úrodnější a vlastně celý život je lehčí v nížinách, a proto často žádali rodiče o zakoupení nějakého domu v nížině, kam se pak přestěhovali.

Magdalena Jablunkovská

Nebojte se vyjádřit!

S novým rokem jsme se pokusili vytvořit i novou rubriku, která je náhradou rubriky Vědomosti profesorů. Doufáme, že plně zastoupí místo jedné z nejčtenějších, jako tomu bylo u předchozí. V čem spočívá „Nebojte se vyjádřit!“

Každý měsíc položíme několika profesorům a studentům jednu nebo více otázek, na které se budou dotázání moci vyjádřit. Budou moci říct svůj názor několika větami. Vše záleží pouze na nich, a proto nebojte se vyjádřit! Jejich vyjádření, stanovisko nebo názor bude otištěn v této části Prostoru. Cílem je ukázat, že všichni můžou mít vlastní názor.

(Jsme zvědaví na vaše ohlasy, a tak pište, zda se vám tato rubrika líbí nebo chcete zpět Vědomosti profesorů. Můžete psát návrhy na otázky, na které se máme zeptat. (Připište třeba i jména profesorů, kterých se máme zeptat.) Za vaše otázky a ohlasy předem děkujeme.)

Jaký má být profesor?

Mgr. Ladislav Vrátný

Správný profesor by měl být za všech okolností spravedlivý, pokud možno co nejtrpělivější. Měl by mladým rozumět a vcítit se do jejich problémů, nezesměšňovat, neponižovat. Nestarat se pouze o vzdělávání, ale najít si také čas na ostatní problémy, které se školou zdánlivě nesouvisejí. Do školy by neměl zanášet své problémy osobní ani světonázorové. Ve svém oboru by měl být absolutní profesionál.

Mgr. Vilma Sikorová

Měl by být vzdělaný tak, aby šlo vidět, že je na svém místě. Měl by být přísný, ale spravedlivý, chápající a tolerantní. Měl by mít smysl pro humor a pro dobrodružství.

Mgr. Pavel Sikora

Měl by umět přihrát studentům nebo někomu jinému. Měl by znát svůj obor v potřebném rozsahu. Nemusí být genius. Měl by mít schopnost naučit. Měl by mít smysl pro věkovou kategorii. Neměl by podléhat populistickým tendencím. Měl by si uvědomit, že není neomylný.

Všichni ostatní by měli vědět, že takový kantor neexistuje.

Mgr. Dáša Labajová

Měl by rozumět studentům, být otevřený, přirozený, tolerantní, ale důsledný. Měl by s výukou pomáhat hlavně ve škole. Musí mít tu práci rád.

student 1.A

Vzdělaný, neměl by být hloupý. Neměl by si o sobě myslet, že je nějaký super. Neměl by být namyšlený

student 4.A

Určitě by měl být kamarád. Měl by si se studenty dobře rozumět. Měl by umět podat to, co umí on, aby se to naučili druzí. Určitě by měl být nějak oblíbený.

student 4.B

eeeeeeeeeeeeeeeeeeee, hahahaha. Já nevím, počkej na chvíli vole. Pomoc, kecej vole... (Jaký má být profesor?) Chytrý, potom musí být, no jak se tomu nadává. To rovnovážný je jak? Jó, spravedlivý... Má být inteligentnější než já, protože někdy to není. Nebudu jmenovat, ale je to tak. Pak má být spravedlivý, to už jsem říkal.

Petra Drongová, Petra Lancová

Wilde o radách:

Jediný možný postoj vůči dobrým radám je předat je dál. Člověku nejsou k ničemu.

(Murphy)

Naturalistická poezie

Nedoporučujeme číst psychicky narušeným lidem a těm, kteří nemají vytvořený stabilní žebříček svých hodnot a chování! Následující řádky jsou místy drsné!

Vodník

Na topole nad jezerem sedí vodník podvečerem
 „svít měsíčku svít ať mi šije nit“
 „Šiju šiju si košílku nechci pořad chodit v tilku“
 „svít měsíčku svít ať mi šije nit“
 „šiju pořad více vztekle, šiju šiju si fusekle“
 „svít měsíčku svít, ať mi šije nit“
 „Zelené šaty, botky rudé, zejtra moje svatba bude“
 „svít měsíčku svít ať mi šije nit“

II

Ráno raníčko, panna vstala, peněženku sobě vzala
 „půjdu matičko k jezeru špinavé prachy vyperu“
 „Ach nechoď! Nechoď na jezero, zůstaň dnes doma má dcero“
 „Rybník je dnes hrůzy plný, řádí tam vodník úchylný“
 „Ach nechoď! nechoď na jezero, zůstaň dnes doma má dcero“
 Ale dcera se už rozhodla, na matku se vybodla
 první stovku namočila, lávka se pod ní prolomila
 a po mladické dívčině, zavířilo se v hlubině
 Vyvalily se vlny zdola, roztáhly se v širá kola
 a na topole podél skal, úchylný vodník zatleskal.

III

Nevesely truchlivy, jsou ty vodní kraje,
 Kde si v trávě pod leknínem, rybka s rybkou hraje
 vodník sedí mezi vraty spravuje své sítě
 a ženská jeho mladá, chová malé dítě
 „Hájej dádej můj synáčku s heboučkými vlásky“
 „mám tě hodně ráda, sežrala bych tě z lásky“
 „Obluzena, polapena ve smradlavé síti,“
 „nemám žádné zde radosti leč tebe mé dítě“
 „Co to plácáš ženo má“, bere na ní klacek
 „ještě jednou cekni a dostaneš pár facek“
 „však já tě tu naučím, slušné dobré mravy“
 „cekni ještě jednou kopnu tě do hlavy“
 „tak buď konečně zticha“, křičí mezi vraty
 „jestli hned nesklapneš, polámu ti hnáty“
 „Nehněvej se nehněvej, vodníku, můj muži“
 „neměl za zlé rozdrčené zahozené růži“
 „Neplácej tu ženo má, kraviny o růži“
 „cekni ještě jednou, stáhnu z tebe kůži“
 „Proto ztichni rychle, skopu tě do krychle.“
 „Já tě nikdy neposlechnu“, zakřičela mezi vraty
 „to tu radši nudou zdechnu, než poslouchat psychopata.“
 „Stokrát jsem tě prosila, přemlouvala sladce,“
 „bys mi na čas kratičké, dovolil k mé matce.“
 „Stokrát jsem tě prosila, na kolena klekla“
 „ale kůra srdce tvého, ničím neobměkla.“
 „Chci se s matkou rozloučit, na krátký čas šťastný“
 „Mám se tu i vykakat nebo je to jasné“
 „Nezbraňoval bych ti já, k matce tvoji chůze,“
 „ale tupé mysli ženské obávám se tuze“

„Dobrá dovolím ti já, dovolím ti zdůli“
 „však poručím ať věrně, splníš mojí vůli“
 „Položím tvé dítě na velikou bednu“
 „do té bedny instaluju atomovku jednu“
 „Jestli dneska nevkročíš v mé zelené sítě“
 „atomová puma, rozmetá tvé dítě“
 „Bez menšího rozruchu, vyhodím dítě do vzduchu.“
 „Není dítěti pomoci, musíš být doma do noci“

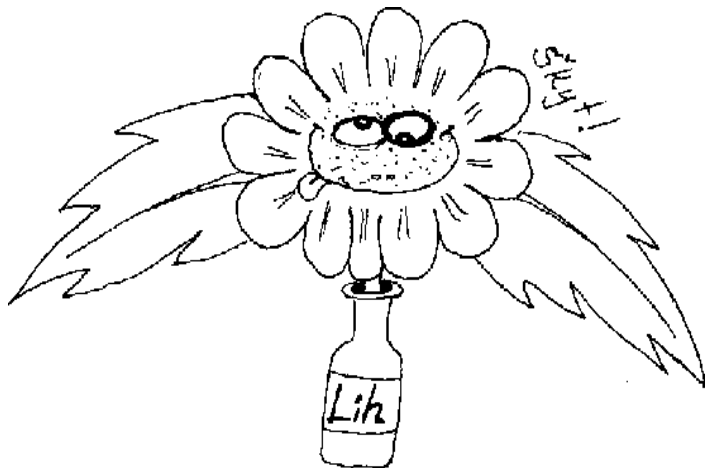
IV

Celý den se v pláči těší, matka s ženou z jezera
 „Sbohem má matičko zlatá, ach bojím se večera“
 Přišel večer muž zelený, chodí venku po dvoře
 dveře klínem zastrčeny, matka s dcerou v komoře
 „Však se neboj, dcero má, nemá síly na suchu“
 ale dcera nevěří, a nabíjí bazuku.
 Matka sedí při stole, v ruce drží pistole
 na stole má kulomet, zastřelila by ho hned
 zásah by byl neomylný, zásobník je pořad plný
 Už dávno vyšel ranní svít a žena pořad nemá klid.
 „Pojď již domů ženo moje, dítě pláče, dej mu pít“
 „Ach matičko muka muka, pro děťátko srdce puká“
 „Od vodníka chci mít klid, musím matko musím jít.“
 „Nikam nechoď dcero moje, zradu kuje vodní vrah“
 „a že pěči máš o dítě, mě o tebe větší strach“
 Celou noc tu pokoj nebyl, vodník bouchá jako debil
 Kdykoliv mu přijde vhod, tříská jako idiot.
 „Zmiz ty vrahu od jezera, nikam nesmí moje dcera“
 „a pláče-li tvé děťátko, dones je sem na náš práh.“
 Už se ho přestali bát, začali se šťastně smát
 a přes jejich smích nádherný, ozve se výbuch jaderný.
 Ozvala se hrozná rána, objevila se ohnivá brána
 Nukleární oheň vzplál, všechny domky sebou vzal.
 Oheň přišel pak a vyvinul velký tlak.
 Milióny paskal, až jim domek praskal.
 Ani dcera ani matka, neviděly také jatka.
 Matka byla strachu plna, když přišla tlaková vlna.
 Matka měla hrozný strach, když rozvířil se jaderný prach
 Vlna prachu rychle vstala, všechny stromy sebou vjala
 Pootevřely dveře „ach ne!“ epicentrum je v jezeře
 „Nechoď dcero nechoď ven, a neďívej se do oken“
 „Venku je pěkné nadělení, nebezpečí ozáření.
 Atomovka měla sílu, bylo to tam jako v grilu.
 Naprosto kolosální byl vodníkův výbuch nukleární

V

Druhý den dcera přišla, a klekla si u kráteru,
 zničilo to celé město, a narušilo atmosféru.
 Brečí dcera u kráteru, utřela si snopel
 po děťátku z jezera, zbyl tu jenom popel.

B.C. Production

Několik slov o učitelích

I když má učitel bílý plášť, nebojte není to zubař!

I když učitel používá slovo „Prosím Vás“, nemyslí to vážně, na záchod si zajde sám!

Proč učitelé dávají domácí úkoly? To proto, abychom na ně doma nezapomněli.

Zasedl si na vás učitel? Shod'te ho, ať si sedí na někom jiném

Marie Kolářová

Ze sportovních výsledků

Novinářský kalamář - okresní kolo SH v házené (st. žáci)

11. 11. se naše škola zúčastnila turnaje v házené, který se konal v tělocvičně SOU Technické F-M. V konkurenci 7 družstev se naši hráči probíjeli až do finále, kde podlehli 1. ZŠ F-M až po prodloužení. Gratulace patří P. Žížkovi, J. Kurzokovi, T. Sedláčkovi, M. Špokovi, V. Hudziczekovi, M. Rzymanovi, P. Klepaczovi, T. Hudcovskému, M. Bystrianskému.

Halová Kopená - okresní kolo (starší žáci)

15. 11. uspořádala 4. ZŠ turnaj v halové kopané, kterého se zúčastnilo sedm tříneček škol včetně našeho gymnázia. Domácí potvrdili roli favorita, když ve finále porazila náš tým 2:0. Škoda jen, že se v semifinále zranil náš nejlepší hráč Jan Wozniak. O vynikající druhou příčku se zasloužili R. Janiczek, T. Gorný, M. Gora, T. Gawlas, I. Pachlopník, J. Wozniak, L. Suszka, V. Suszka, M. Buzek, M. Konečný, M. Špok.

Mikulášský turnaj ve stolním tenise

Na začátku prosince zorganizoval pan profesor Marcel Gibiec školní turnaj ve stolním tenise ve třech kategoriích. V kategorii dívek se mezi sebou utkalo šest našich studentek. Z vítězství se nakonec radovala Z. Kluzová před V. Vrátnou a M. Walczyskocou. V kategorii hochů bylo podáno hned 25 přihlášek do turnaje, ale dostavilo se jen šestnáct hráčů. Nejúspěšnějším se stal P. Vitásek, který zvítězil před R. Kaminským a V. Szlaurem. Mezi profesy se z vítězství radoval pan ředitel Mgr. L. Vrátný, druhou příčku obsadil Mgr. M. Gibiec a třetí skončil pan profesor Mgr. I. Kaleta.

PŠ

Dvě modřiny, ale jinak celkem fajn

Konečně po dlouhé době jsem se dostala na zimní stadion. Hurá, bruslení veřejnosti se ráčilo vejít do velmi přeplněného plánu užívání zimáku v Třinci. Teď když je reprezentační přestávka Český Telecom extraligy si led mohou užít i ti, co nepěstují ten nádherný sport - hokej.

Zrovna stojím obrovskou frontu do brusírny. Holt na tupých bruslích to prostě nešlape. Minule (měla jsem tupé brusle) to bylo na „dvě věci“.

Člověk maká do roztrhání, ale furt stojí na stejném místě. Nějací pubertáči přede mnou se živě baví a ještě k tomu nesou každý z nich minimálně dvoje brusle. To vidím na dlouhé čekání. Říkám si, musím to nějak zafintit, přece tu nebudu stát jak tvrdé Y. Hodím neodolatelný úsměv na kámoše vpředu a už podávám své značkové brusle tomu chlápku, co to brousí. (O broušení se nedá moc mluvit, to jeho šimrání by zvládl antitalent, no ale snad to bude fičet).

Určitě jste si všichni všimli, že jsme se rozloučili s posledním rokem začínajícím devatenáctkou a vpluli do roku 2000. Tento rok zakončí toto tisíciletí, ve kterém se sport v obrovské míře rozšířil po celém světě. Dá se říct, že sport v podobě v jaké jej známe nyní, se zrodil v tomto tedy dvacátém století.

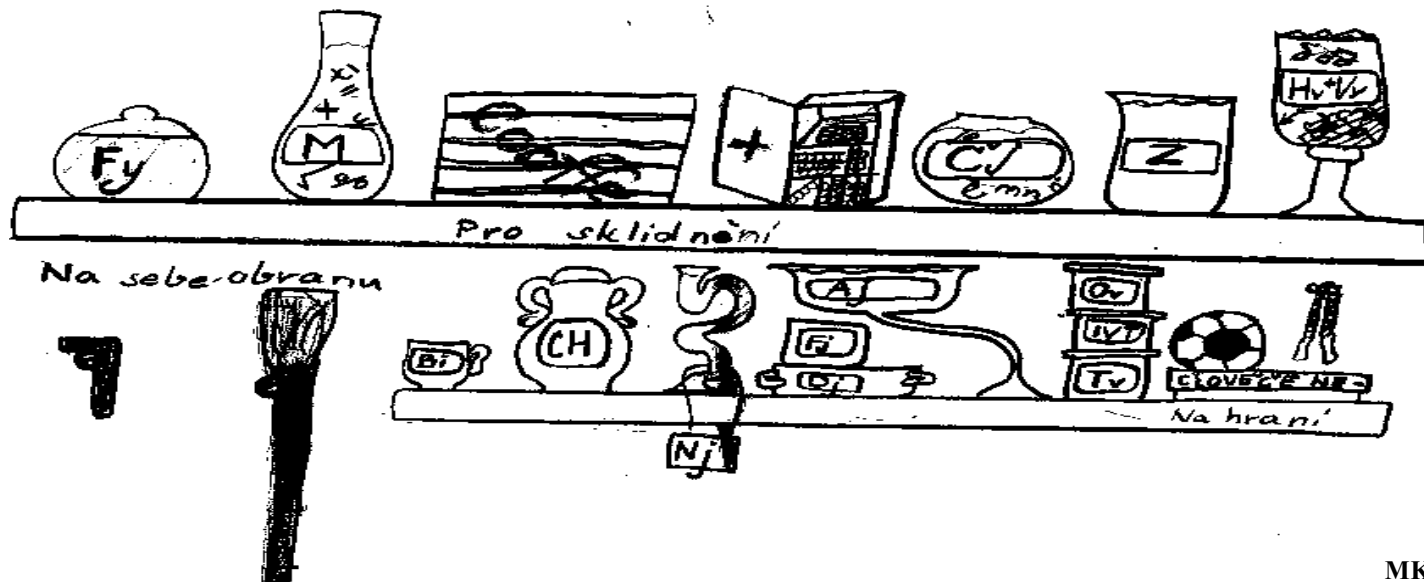
V roce 2000 nás čeká řada sportovních akcí, které doufejme důstojně zakončí druhé tisíciletí. V prvé řadě to budou letní olympijské hry v Sydney. Tím druhým sportovním vrcholem (alespoň pro Evropana) bude fotbalové mistrovství Evropy, které se uskuteční v Nizozemí a Belgii. Vzhledem k tomu, že na obou těchto akcích budeme mít zastoupení, si přeji aby se i Česká republika rozloučila nejen

s končícím stoletím, ale i celým tisíciletím nějakým tím úspěchem. Vždyť 20. století nám přineslo tolik sportovní radosti, ať už to byl pan Emil Zátopek, Věra Čáslavská, Jarmila Kratochvílová, či v letech nedávných zlatí hoši z Nagana, Lída Formanová, Tomáš Dvořák, fotbalisté a spousty dalších špičkových sportovců.

Já osobně bych si nejvíce přál zlato z Eura nebo stejnobarevný kov ze Sydney na hrudi Tomáše Dvořáka s tím, že by vylepšil svůj vlastní světový rekord a jako první desetibojař by překročil bájnou hranici 9000 bodů. Nám normálním smrtelníkům nezbyvá než držet palce u televize.

PŠ

Člověk se podobá zlomku, jehož čitatel vyjadřuje, co vskutku je, a jmenovatel, co si o sobě myslí. Čím větší je jmenovatel, tím menší zlomek. (Tolstoj)

Kamila